

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték:
Kovács Benett Ferencet,
Márkus Dávidot, Béla Jázmint,
Czurkó Áront, Szabó Leventét
eltemették: Tomanicz Imrét

Ászár: eltemették id. Váli Tóth Tibort
Dad: Házasságukra Isten áldását kérte
Huszár Lajos és Oberling Magdolna
Kömlőd: eltemették Polyák Jánost

MESÉL A PARÓKIAKERT

„Nem szegyenülnek
meg a veszedelmes időben...”
(Zsoltárok 37, 19)

Jézus annak idején rámutatott a mező liliomaira, az ég madaraira, a fügefára, felhívta a figyelmet az égi jelenségekre (vörös az ég alja...). Tette mindezt azért, hogy példát adjon rajtuk keresztül.

Amikor kimegyek a parókia udvarára, kertjébe, vagy éppen adódik arra idő, hogy kapát, ásót, gereblyét kezembe véve kint dolgozzam, szívesen nézem a körülöttem lévő világot. Sokszor elgondolkodom egy-egy növényen, állaton, és azon, hogy mit is üzennek. Most is, így a tél beállta előtt, csodálatlan nézem a virágzó krizantémot. Vagy ahogy én ismerem: a krizantint. Szerelem ezt a virágot. Annak ellenére, hogy sokaknak a temetési virág, a halottak napja virága. A halál virága. Nos, én másként látom. Számomra az élet, az

élni akarás virága. A „csak azért is” virága. Mikor kezd nyílni? Akkor, amikor minden más virág már elnyílt, elhervadt. Egész nyáron, míg mások pompáznak, a krizantém jellegtelen, zöld valami. Ám amikor jön az ősz! A többi virág lehullatja levelét is, ő meg akkor kezd bimbót nevelni, virágot hozni. Érdekli, hogy hideg van? Hogy fagyok jönnek? Hogy egyre sötétebb minden? Nem. Sőt, pont ekkor, pont ennek ellenére, csak azért is ilyenkor akar pompába borulni. Akkor is, ha egyik éven elfagy a virágja, a következő évben ugyanúgy nekiindul, ha eljön az ideje.

Mennyivel bátrabb, kitartóbb nálunk, embereknél. Mi sokszor azt gondoljuk, ha nem kedvezőek a körülmények, akkor nem is érdemes elkezdni semmit. Ha jön a „fagy”, ha leszólnak, ha nyomorgatnak, ha körülvesznek a gonoszok, hitünk, akaratunk megdermed. A virágban benne van a genetikailag beakódolt rend. Most, november legvégén

is színössé teszi az egyébként kopár kertet. Szinte csak miatta érdemes kisértálni, gyönyörködni. Vajon bennünk, keresztyénekben él-e ilyen erővel Isten belénk oltott törvénye? Ott vagyunk-e akkor is, ha „nem menő”? Vajon belevágunk-e misszióba, szolgálatba, ha nem sok jóval kecsegtet? Ott vagyunk-e, mint színes virágok, mint a kopár világban ékes színfoltok mindenki előtt? Amikor Isten a bűn fagyába me-revedett emberiséghez elküldte Fiát, éppen arra mutatott rá, hogy nem számít, milyen az „időjárás”. A Krisztus eljövetele, Isten országának virágba borulása is a megkeresztelési akaró „kedvezőtlen légkörben” történt. És történhet bennem is. Általam is. Most is van egy csokor színes krizantém a szobámban. A tél ellenére – virágzik. Nem szegyenül meg a veszedelmes időben sem.

Gerecsei Zsolt

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz!

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császárs, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: „Közelebb Egymáshoz” Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök
Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com
Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető
Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu
ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXII. évfolyam 12. szám

2018. december

GONDOLATOK AZ ADVENTI IDŐSZAKRÓL

Sokan várják, sokan szeretik az adventi időszakokat. Kellemes érzés lengi körül ezt a pár hetet, hiszen sok program, sok vásár próbálja kellemessé varázsolni a karácsony előkészületeit. A karácsony egy nagy ünnep, méltó, hogy gyertyagyújtással várjuk annak közeledtét. Advent a várakozás időszaka. Viszont mélyebb értelmében nem a kellemetes ünnepi hangulatú, varázslatos vásárokból eltöltött várakozásokról szól, amelyben felkészülhetünk a karácsony nagy ünnepére. Advent egy olyanfajta várakozásról szól, amelyben feszültség van. Mint amikor egy sportmérkőzés a vége felé közelít és mindenki várja, hogy a győzelem valódi legyen, mint amikor a foci meccsen a hosszabítás néhány perce telik már csak, és a szurkolók alig várják, hogy örülhessenek. Ennek a feszes várakozásnak kell megtölteni az adventi időszakot.

Az első karácsonykor az angyalok így énekeltek: „Békesség a földön”. Jézus megjelenése nagy változásokat hozott a világba. Erről fogunk hallani a karácsonyi istentiszteleteken. Mégis tudjuk, hogy Jézus Krisztus megváltó munkájának teljes beteljesedése odébb van, jól lehet a győzelme már biztos. Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére és ezt senki és semmi nem veheti el tőle. Elhozta a reménységet és a békességet a földre. Valljuk meg, hogy

sokszor ebből nagyon keveset érzünk. Hiszen a békétlenség és az emberi gyarlóság jelen van ezen a bolygón, sőt sokszor a szeretet és az elfogadás hiányát tapasztaljuk. Krisztus nem győztes Megváltó hát? De bizony, hogy az!

Ezért feszült várakozás advent! Mert az első karácsonykor megszületett Jézus Krisztus és ezzel testé lett az Ige, aki közöttünk lakott. Karácsonykor nem csupán megemlékezünk

erről, hanem ahogy egykor eljött kö-zénk megjelenésével, elhozta a békességet és az Isten országát közénk. Úgy várjuk, feszült izgalommal, erős hittel és élő reménységgel, hogy Jézus Krisztus végül újra megjelenjen, ahogy megígérte. Ekkor hozza el a teljes békességet, amelynek most is tapasztaljuk elő ízt. Akkor terjed ki láthatóan is az Ő uralma az egész világon és lesz mindenki előtt nyilvánvaló, hogy Ő a mindenek Feje. Csodálatos események fognak akkor történni! Aki az ő oldalán van, örül és örvendezik majd, mert eljött az Ő teljes diadalma. Azonban

amíg erre várni kell, feszült izgalommal éljük meg az adventeket, mert tudjuk, hogy Ő a győztes. Tudjuk, hogy legyőzte a halált és a bűnt. Tudjuk, hogy közbenjár értünk az Atyánál és azt is tudjuk, hogy elment helyet készíteni nekünk. Nála van hát életünk ígérete. Ezért feszült izgalommal várjuk, hogy beteljesítse győzelmét. A jelenések könyvére utalva várjuk a harsonát, amely jelzi ennek a világnak a végét, amikor dicsőségben megjelenik az Úr Jézus elhozva azzal egy új világ kezdetét. Nagyon profán a foci meccs példa, de közelebb áll ez az érzés az igazi adventhez, mint amelyet a kereskedelem és a vallástalanság fest elénk, amely kellemes, hangulatos, de tartalom nélküli. Keresztyénként nem bűn ezeken részt venni, nyugodtan éljünk a mai világ lehetőségeivel, de ne maradjon ennyi számunkra az adventi időszak. Vegyünk részt istentiszteleteken. Csendesedjünk el. Figyeljünk jobban Krisztus-

ra. Próbáljuk meglátni, mit hozott el a földre az első karácsony idején. Ugyanakkor figyeljünk arra is, mit ígér, mit fog elhozni második megjelenésekor. Mindezt Istentisztelet után és nem helyett, akár egy adventi vásáron, forralt bort kortyolgatva is tudunk tovább gondolkodni és ezekről beszélgetni. Az Úr nem a külsőségeinket ítéli meg, hanem a szívünket és a lelkiállapotunkat.

Jövel Uram, jövel Úr Jézus!

Deák László, Kömlőd

"AZ ÚR BIZTOS MENEDÉK"

Olvasva Mózes 4. könyvét eljutottunk azokhoz a részekhez, amelyben Isten előkészíti népének Kánaán földjének birtokba vételét. Mert Isten a rend Istene. A rendet akarja és tudja megáldani. Ezért nem baj, sőt jó dolog, ha az életünknek is van egy rendje. Sok ember esetlegesen él, egyik napról a másikra. Az életünket lehet és kell is tervezni, persze úgy, hogy a terveink legyenek összhangban Isten akaratával.

1.Menedékvárosok

Mai igénk arról szól, hogy Isten ebbe a szigorú rendbe, a törvények sokféleségébe, a szemet-szemért vaslogikájába belehelyez egy evangéliumi üzenetet. Ez pedig a menedékvárosok kijelölése. Hogy mi ebben az örömdetes? Hát az, hogy a bűnösnek már a honfoglalás kezdetétől fogva lesz lehetősége menedéket találni a bosszúállók elől, vagyis esélyt kap arra, hogy bűnéért ne kelljen meghalnia. Már a városok kijelölése is üzeneteket hordoz. Ahogy olvastuk, hat menedékváros kellett kijelölniük arányosan szétosztva az ország területén, hogy bármelyik részéről az országnak a lehető legrövidebb úton el lehessen jutni valamelyikbe. A Jordántól keletre Becer, Rámót, Gólán voltak a menedékvárosok. A Jordántól nyugatra pedig Kedes, Sikem és Kirját-Arba. Nem is a nevek a lényegesek, vagy azok jelentései, hanem az, hogy ezek a menedékvárosok általában magaslatra épített városok voltak, természetesen azért, hogy már messziről lehessen látni. A menedékvárosok a léviták számára kijelölt 48 város közül kerültek ki. Ez azért fontos, mert a papok és léviták ismerték a törvényt, és az oda menekülő gyilkos, bízhatott abban, hogy ügyét törvényesen fogják intézni. Később a menedékvárosok változtak, és eljött az idő, amikor minden lévita város menedékvárossá lett. Ez azt mutatja, hogy Isten kegyelme egyre csak nőtt népe számára. Isten kegyelme pedig egészen a kiteljesedésig fokozódott, Jézus Krisztus eljövételéig. A Talmudban, a zsidók bibliaértelmezésének könyvében azt is előírták, hogy a menedékvárosokhoz utat kellett készíteni, és ezeket az utakat rendben kellett tartani. Ezt kiegészítve, az is előírás volt, hogy az útkeresztezéseknél tábláknak kellett mutatniuk a menedékvárosok irányát, hogy a menekülő könnyebben eljusson valamelyik menedékvárosba és ne tévedjen el. Mennyi gon-

doskodás! Isten ugyanis kezdetektől nagy hangsúlyt fektetett az élet védelmére. Értsük jól, testvéreim! A törvényeket is az élet védelmére adta Isten. **2.Jézus Krisztus, mint menedék.** Aki a menedékvárosokat kereste, az emberei harag, bosszú, indulat elől tulajdonképpen az Úrhoz menekült, nála kereste az oltalmat. Van rá példa a Bibliában, amikor a gyarló ember inkább az Úrnál keres menedéket. Ott van Dávid, aki bünt követ el azzal, hogy népszámlálást tart. Most ne menjünk bele, hogy miért. Ekkor Isten három lehetőséget kínál fel neki a büntetésre. Dávid ezt mondja: „Igen nehéz helyzetben vagyok. Inkább essem az Úr kezébe, mert igen nagy az Ő irgalma. Csak ember kezébe ne essem!” (1Kronika 21,13) Kiknek voltak fenntartva a menedékvárosok? Azoknak a gyilkosoknak a számára, akik nem szándékosan ölték embert. A szándékos gyilkosságot a törvény szigorú büntette, éppen az élet védelmében. Korábban láttuk, hogy miként növekedett már az Ószövetségben is a kegyelem lehetősége. Az Újszövetségben teljesedett ki igazán, hiszen Jézus Krisztusban van bocsánat és kegyelem azoknak is, akik szándékosan gyilkoltak. És ha Jézus Krisztus törvényértelmezését nézzük, akkor tudjuk, hogy nincs olyan ember a földön, aki ne követett volna el szándékosan olyan bünt, ami Isten szemében gyilkosságnak ne számítana. „Hallottátok, hogy megmondattam a régieknek: „Ne ölj! Mert aki öl, megérdemli az ítéletet.” Én pedig azt mondom nektek, hogy aki haragszik testvére, megérdemli az ítéletet, aki pedig azt mondja testvéreinek: Ostoba! – megérdemli, hogy a nagytanács elé kerüljön; aki pedig azt mondja: Bolond! – méltó a gyehenna tüze.” (Máté 5,21- 22) Ezért szükségünk is van mindnyájunknak Jézusra, mint menedékre. Testvéreim, ne keressünk más menedéket, mert nem is fogunk találni!

3.A gyülekezet, mint menedék.

Igen! Ma az emberek számára az egyház, és azon belül a gyülekezetek jelentik a menedéket. Vagy mondjuk inkább így, kellene, hogy jelentsék a menedéket. Mert testvéreim Isten a gyülekezetekre bízta azt a drága kincset, amit meg lehet élni és meg lehet osztani egymással. Igéjének kincse a gyülekezetek birtokában van. A kérdés csak az,

hogy miként őrzi ezt a kincset a gyülekezet? De tegyük fel a kérdést másként is? Milyen az a gyülekezet, ahol a bocsánatot, kegyelmet kereső ember menedéket talál, és megtalálja az Ige drága kincsét? Az igazi menedékgyülekezet befogadó, egymásra figyelő, egymás terhére és egymás hibáját is hordozó. Nagylelkű és szolgáló akaró. A testvérszeretet megélni és felmutatni tudó, végső soron Jézus Krisztusra mutató. Szemlélve gyülekezetünket vannak életjeleink, amik hordozzák az említett jellemzőket, de még sokat kell fejlődünk. Mivel kezdjük ezt? Hát azzal, hogy komolyan vesszük azt, hogy mi a Tatabánya-Bánhidai gyülekezethez tartozunk. Kezdjük azzal, hogy fontosnak tartjuk a gyülekezetünket, támogatjuk azt mindenféle képen. Ha ezt látni fogják a körülöttünk élő emberek, akkor ők is vágnak és kíváncsi fognak a gyülekezetbe, és Jézus Krisztushoz. **4.Az életünk, mint menedék.**

Az előzőekben elmondottakhoz szorosan kapcsolódik az, amiről az ígéretem végén szeretnék beszélni. A hívő ember itt a földön Jézust kell képviselje, úgy, ahogy egy nagykövet képviseli idegen országban a sajtóját. Ha tehát Jézus Krisztus, a mi Urunk az igazi és végső menedék, akkor a benne hívők is menedékké kell válniuk! Vajon a te és az én életem menedék? Szívesen jönnek hozzánk az emberek jó szóért, igaz szóért, bátorításért, vigasztalásért? Vagy éppen tiszítjuk őket magatartásunkkal, szavainkkal? Vannak menedékemberek, és vannak, akikről menekülnek az emberek. Jézus azt mondja: „Ti vagytok a föld sója. Ha pedig a só megízétlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek. Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város. Lámpást sem azért gyújtanak, hogy a véka alá tegyék, hanem a lámpatartóra, hogy világítson mindenkinek a házban. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” Legyünk só, világosság és hegyen épült menedék az emberek számára! Ámen

Elhangzott: 2018.11.18-án

Szilágyi Sándor.
Forrás: refbanhida.hu

"SZÉP ERDÉLYORSZÁG NAGY HEGYEI ALJÁN.."

Október 18-23. között az ácsi gyülekezet csoportja meglátogatta az erdélyi Olasztelek települést, az ottani testvérgyülekezetet. A csütörtök hajnali indulás után, a határ felé közeledve és ébredve, a napi íge szavaival, imádsággal, énekekkel kértünk áldást az útra. Ezt a gyakorlatot megtartottuk minden nap: indulás után kis áhítatot tartottunk a buszban. A Király-hágónál tartott „kötelező” pihenés során szemünk befogta a csodálatos tájat, és megértettük: „megérkeztünk”. Bánfihunyad templomának megtekintése után befutott buszunk Kalotaszentkirályra, ahol a szállás, vacsora várt. A vacsora előtt volt még időnk, és a kedves házigazdánk megmutatta a templomot, megismertük Kalotaszentkirály hányatott történetét. Megtudtuk, hogy 1848-ban a románok a templommal együtt felgyújtották, s hogy a bécsi döntés értelmében a település szélén húzódott a román-magyar határ. A templomból visszatérve házigazdánk magángyűjteményét csodáltuk meg, aki a helyi néprajzi értékeket gyűjtötte össze. Másnap reggel megnéztük az Ady-emlékművet és emlékházat. Ady rokonság révén került a faluba, itt írta a Kalota partján című versét, melyet a templomból népviseletbe öltözve hazafelé tartók látványa ihletett. Tovább indultunk, és Kolozsvárt a Házsongárdi temetőben sétáltunk, megnéztük a város főterét, a Mátyás-házat. Jóleső érzés volt hallani a főtéren a sok fiatal diák magyar beszédét, akik az egyetem miatt „lepik el” a várost. Az egyik lámpánál, átkelésre várva, elszorult a szívem, amikor azt hallottam, hogy az egyikük miként áradozik a magyar néptáncról, és hogyan csábítja társait is arra, csatlakozzanak a magyar néptánc-csoporthoz... Estére értünk Olasztelekre, ahol nagy szeretettel vártak minket vendéglátóink. Voltak régi kapcsolatok, de pillanatok alatt egymásra találtak azok is, akik először látták egymást. A szombatot olasztelki testvéreink jóvoltából a környék megismerésével töltöttük. Reggel a templomban rövid áhítat után Bölöni Tüzes Ferenc nagytiszteletű úr beszélt a gyülekezet, a templom történetéről. A közeli Kisbaconban Benedek Elek kertjét, házát csodáltuk meg, és hallgattuk dédunokája lelkes tárlatvezetését. Megcsodáltuk szobrát is a településen átfolyó

patak mellett. A patakot követve meglátogattuk a település felújított, működő vízimalmát, melyet egykori építőmunkáinak családja tart kézben. Ma is örömlnek az ősi szerkezettel. A malomházban megnéztük, mint szó a „molnárné”, a két molnár édesanyja, és rácsodálkoztunk a hatalmas, szép kemencére is. A következő állomásunk Gábor Áron bodvaji vaskohója volt, ahol a szabadságharc alatt az első ágyúkat öntötte. Az ide vezető kanyargó, patakot követő erdei út csodálatos őszi színekben pompázott. Megnéztünk egy szépen kiépített borvízforrást, és a mel-

lő épült kis „feredőt”, majd Barót felé vettük az irányt. Itt a városka főterén éppen őszi fesztivált tartottak, helyi termékek, mesterségek, kultúra kavaládja várt. A lekvárok, szörpök, havasi mézek, kürtös kalács, szöttek, fafaragások tömege, valamint a vargyasi bútorfestők és az olasztelki kovács bemutatója nagy élmény volt. Vasárnap közös istentiszteleten voltunk együtt. A 47. zsoltár alapján szólt az íge, amely a „minden népek Istenben való örömét” hirdette, mint „globális lehetőséget”, valamint olyan közösséget kínál, amelyben nincsenek határok. A gyülekezet előtt hangsúlyoztuk, hogy bár a két település között sok szálon él a kapcsolat (önkormányzati szintű testvérelépülések, az ácsi Bakancsos Klub rendszeresen jár Olasztelekre), mégse feledjük el, hogy testvérgyülekezeti kapcsolattal indult, és ezt ne hagyjuk

elsikkadni. Gyülekezetünk ajándékát, egy magyar irodalmi és történelmi regényeket tartalmazó könyvcsomagot azzal a reménnyel adtuk át, hogy kicsik és nagyok hasznos és identitásukban megerősítő élményeknek lehetnek ezek által részesei. (Azóta hallottuk, hogy el is kezdtek kölcsönözni a könyveket.) Istentisztelet után közös ebédet vettünk részt, majd meglátogattuk a helybeli Daniel-kastélyt, melyben csodálatos szállodát üzemeltetnek, megőrizve, helyreállítva mindazt, ami a reneszánsz kastélyból menthető. Este meglepetés várt minket: a szomszédos Vargyason, az unitárius egyház szervezésében a s z e n e t e g y h á z a s f a l u i gyermekfilharmónia koncertje várt minket. A székely ruhába öltözött gyermekek és az őket kísérő zenekar egybefogta a zsúfolásig telt kultúrházban összegyűlt lelkét. Népdalok, gyermekdalok, más népek dalai és katonanóták szólaltak meg, bizony nem egyszer könnyet csalva a szemünkbe. Mindezt betetézte, hogy a koncert végén felcsendült ajkukon a Klapka-induló, megidézve „híres Komáromot”, vagyis a szomszéd városunkat, az otthonunkat, szereteteinket. Büszkén énekeltek mi is a „hazai” dallamokat. Hétfőn reggel nehéz szívvel, de sok-sok hálával és élménnyel vettünk búcsút olasztelki testvéreinktől. Hazafelé vettük az irányt, de útközben megálltunk Dózsagyörgyön, ahol Bőjte Csaba egyik gyermekotthonát látogattuk meg. Elcsodálkoztunk az otthon vezető „pótanya” eltökéltségén, munkabírásán, leleményességén, aki a mindennapi küzdelmek mellett most éppen templomot épít az otthon telkén. Utolsó szállásunk Magyarfenesen volt, ahonnan 23-án reggel indultunk tovább, és már a határon innen elköltött finom ebéd után, a koraesti órákban érkeztünk haza szerencsésen. Köszönetet mondunk mindenkinek előtt Istennek, aki megáldotta ezt az utat. Hálásak vagyunk olasztelki testvéreinknek az ismét megmutatott szeretetükért. Végül, de nem utolsósorban köszönetet mondunk Nyéki Tiborné Zsuzsának, és rajta keresztül a Nyéki családnak, akik az út megszervezésének, lebonyolításának terhére hor-

Gerecsei Zsolt

A FÉNYSUGÁR ÚJ CD-JE

„Világíts!”... CD felvétel készítése

Dadon

2018. november 17-18.án második alkalommal készített CD felvételt a dadi Fénysugár Gyermekek – és Ifjúsági kórus. A 2016-os CD-jük a „Hála” címet kapta, idén a „Világíts!” mellett döntöttek. Egy közös vacsora alkalmával szavazta meg ezt a címet a Kovács család. Kovácsné Gombos Tímea, a kórus vezetője elmondta az egyik próba alatt, hogy mit is jelent keresztyénként „világítani”. Mi lenne az üzenete az idej CD-nek. Hogyan lehet Isten dicsőségét, világosságát énekléssel tovább adni az embereknek. Világítani nem pusztán annyit jelent, hogy a hangok a helyükre kerülnek, a ritmus, a szövegmondás pontos, hanem „ezzel a CD-vel az a cél, hogy valami olyat adjunk az embereknek a zenénkkel, az énekünkkel, amittől szebb lesz a napjuk, szebb lesz az az óra, amikor meghallgatják az énekeket” - mondta a karvezetőjük. Ehhez kell egy „szikra” egy „plusz”, amit csak úgy tudunk átadni, - mivel az arcunk nem látszódik a CD-n, hogy a hangunknak kell ragyogni. Ezért kell szívből énekelni és nem kottából. Át kell érezni a szöveget.”

Hat intenzív próba előzte meg magát a CD felvétel készítését. Személy szerint én is ott tudtam lenni mind a haton, melyek közös imádsággal kezdődtek. És - bár az idő szorított - sok-sok játékkal, mozgással, zenehallgatással tette Timi néni még színesebbé az alkalmakat. A szülők süteményekkel, saját énekhangjukkal, bátorításukkal segítettek a csapatot.

A kottákat Molnár Szabolcs külön a gyermekkórus számára írja, Kovács Tamás, a lelkész asszony férje gitárral, énekhanggal, jó kedvével, poénjaival J segíti az éneklőket. Kis zenekar kíséri az énekeket, akik zeneiskolások és színesebbé teszik a felvételeket, próbákat, szerepléseket. Molnár Dániel zongorán, Kovács Rebeka hegedűn, Mohos Edit, Sárközi Anna furulyán, Kovács Tamás gitáron és Kovács Dóra fuvalán kíséri az énekkart.

A próbák jó hangulatban teltek. A szülőkből is, -akik besegítettek az éneklésbe és egyebekbe- egy vidám kis csapat „Kovácsolódott” J össze. Gyakran mondják az anyukák, apukák „Timi néni”, hogy ez több mint egy kórus. Minden alkalom számít és biztos vagyok benne, hogy néha nagyon elfárad a hétvégi szolgálatban „Timi néni”, de sosem mutatja és fantasztikus energiával, felkészülten tartja meg a próbákat Szabolcs bácsi, a többiek de legfőképp Isten segítségével. Szokták mondani, hogy a megtett út is számít. Igen. Minden próba, - nem csak a szereplések és CD felvétel - egy külön élmény. Köszönjük Timi néni, Szabolcs bácsi és mindenkinek!

Személy szerint az én legkedvesebb énekem az „Ébredj ember mély álmodból”, ennek is az allelúja része. Mikor a gyerekek éneklnek, vagy én is bekapcsolódom, úgy érzem, mintha megnyílna az ég és az angyalok is velünk énekelnének...Az éneklés fantasztikus dolgokat képes kihozni az emberből. Úgy érzem, megnyitja a szívet Isten felé.

A CD felvétel első napján Timi néni egy versrészletet olvasott fel, melyben az volt, hogy keresztyénnek lenni azt jelenti, hogy átsüt rajtunk a nap. Én ezt megkönnyeztem, mert eszembe jutott, hogy sokszor a napi teendők, félelmek, aggodalmak gátolják meg, pedig milyen jó is lenne, ha mint Timi néni - rajtam is átsütne a nap. És tényleg tudnánk mindig mi keresztyének együtt „világítani.” Majd egy mécses is rakott az ablakba, mert minden részletre figyel. Ilyen az, amikor valakit áthat a szeretet és érzi, tudja, hogy küldetése van vele, tovább kell adnia... Mi nagyon szeretjük Timi néni és napi imánkban kérjük, hogy a Jó Isten tartsa meg egy életen át szolgálatában, mert csodákat tesz az emberi szívekben Isten segítségével!!!

Mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy jöjjön „Fénysugarasnak”, csatlakozzon hozzánk. Egyre több anyuka is énekel velünk. Ebben nagyon rugalmasak, sőt, örülnek neki Kovácsék. Karácsonyra egymás neveit húzzák ki a gyerekek, és személyes kis kézzel készített ajándékokkal fejezik ki szeretetüket egymás iránt.

A kórus CD-je majd karácsony előtt megvásárolható a dadi református gyülekezeti teremben adományért és bízzunk benne, hogy minél több otthonba fog fényt hozni! És akkor betöltötte küldetését.

Petrovszkiné Utry Anna Teodóra

VAN-E ÖRÖMHÍRED ?

Apostolok Cselekedetei 13,13-25

Pál és Barnabás szombaton a zsinagógába mennek ígét hallgatni, amikor felkérlik őket arra, hogy mondjanak néhány szót, ha van valami örömhírük, üzenetük a gyülekezet számára. Gondolj bele abba, hogy elmész vasárnap istentiszteletre valahová idegen helyre, és felkérnek arra, hogy mondj néhány jó szót az ott lévőknek. Van-e a tarsolyodba evangélium? Mit mondanál?

Ezért is jó, ha a napot reggel igeolvasással kezdod, és úgy olvasod el a mindennapi üzenetet, hogy azt nem felejtod el. Mert ha ezen elméledsz nap közben is, legalábbis többször eszedbe juttatod, akkor van miről beszélned másoknak. Elmondhatod azt, hogy mit olvastál, neked az mit üzent, miért jó, vagy miért nehéz, esetleg mire figyelmeztetett téged az aznapi isteni szó.

Egy alkalommal meghívtak egy gyülekezetbe szolgálni. Sajnos félreértettem valamit, és akkorra értem oda az istentiszteletre, amikor annak éppen vége volt. Gondolhatod, hogy milyen ciki volt bennem a templomba, arra az alkalomra, amit nekem kellett volna tartanom. Csendesesen leültem az utolsó sorba, és figyeltem, hogy most mi történik. Az történt, hogy miután látta a helyi lelkész, hogy nem érkeztem meg az alkalom elejére, kiállt a gyülekezet elé, és rögtönözve elmondta az egybegyűlteknél, hogy mit olvasott aznap reggel, és az mit üzent számára. Volt üzenete, volt örömhíre? Én már csak az utolsó mondatokat hallottam, de azok is sokat jelentettek számomra (nem beszélve arról, hogy áthidalta az én feledékenységemet, és nem hagyta a gyülekezetet Ige nélkül, amiért én végtelemül hálás vagyok mind a mai napig).

Van-e örömhíred?

Kovács Tamás - Dad

PONT KERÜLT A BOKODI ÉPÍTÉSI MUNKÁLATOKRA

Isten kegyelméből novemberben befejeződtek az évek óta tartó építési munkálatok a Bokodi Református Egyházközségben. Megújult külsőleg teljesen a templomunk pályázati lehetőségből, melynek segítségével köszönetünket fejezzük ki Czunyiné dr. Bertalan Judit presbiterünknek, országgyűlési képviselőnek. Elkészült a parókiafeljáró, és a temetőben az új hirdetőtábla, valamint a hátsó út, ki lett alakítva konténernek hely, ill. új temetőkapu készült. Köszönjük Kovács Nándor, Tóth József, Antal Mihály, Szücs László és Szücs Kálmán munkáját, segítségét, támogatását. Végezetül Csonka László polgármester úr, ill. a Bokodi Önkormányzat jóvoltából a templom melletti járda is teljes szélességében megszépülhetett. Hirdesse mindez Isten dicsőségét! Immáron minden kész arra, hogy lelkileg is folyamatosan újulhassunk. Semmi külső akadálya sincs annak, hogy bárki jöhessen az alkalmakra,

melyekre mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Kovács Tamás lelkipásztor

Az Ige mellett

Steibach József

(10) „...pusztítsátok, de ne vessetek véget neki!” (Jeremiás 5,1-17)

– 1. **Magyarázat:** Isten népe jólétében elbízta magát, szenvedéseiben pedig perlekedik az Úrral (4-9); – megvetik az Igét, kigúnyolják a prófétákat, megtagadják az Urat (13-14). Ezért messziről való népet bocsát rájuk az Isten, akik mindent lerombolnak körülöttük, amire eddig büszkék voltak, amiben bíztak (15-17), és szabad-szabadosságuk, nyitottságuk sok gyötrelmük forrása lesz. A vihancoló mén előbb-utóbb lábát töri, és utána már alig lehet számára esély (8).

– 2. **Alkalmazás:** Kérem, mielőtt bármiképpen aktualizálnák ezeket a sorokat, olvassák el a mai igeszakaszt, mert csak „újra leírtam” azt. Nem én mondom mindezt, hanem Isten Igéje. Engem szíven ütött a mai napi „bibliai penzum”: tényleg alig van hiteles ember, még a „testvérek” is csalfák (1-2). Kezdjük a bűnvallást saját magunknál, akik jóléteinkben gőgösek, szenvedéseinkben ingadozók leszünk, és tobzódó szabadosságunk vesztésre áll.

– 3. **Könyörgés:** Urunk, könyörülj! Vezess megterésre! Köszönjük a biztatást,

hogy megritkasz, de nem engedsz elveszni (10). Áldott legyen krisztusi kegyelmed!

Titusz 3,8-15

94. zsolta

Hozzáfűzés az igemagyarázathoz

– 1. **Magyarázat:** Létezik-e olyan ember, aki igaz, hiteles, akiben nem csalódunk?

Létezik-e ilyen ember, legalább azok között, akik olyan nagy hévvel emlegetik az Urat? (1-2)

Az Úr megbünteti őket jóléttel és próbatétellel, de egyik sem vezeti őket megtérésre (3): – bőségükben elbázzák magukat, szenvedéseikben pedig perlekednek az Úrral (4-9); – minden helyzetben istentelenek, megvetik az Igét, kigúnyolják a prófétákat, és teljesen megtagadják az Urat (13-14).

Ezért messziről való népet bocsát rájuk az Isten, akik mindent lerombolnak körülöttük, amire eddig büszkék voltak, amiben bíztak (15-17), és szabad-szabadosságuk, nyitottságuk sok gyötrelmük forrása lesz.

A vihancoló mén előbb-utóbb lábát töri, és utána már alig lehet számára esély (8).

Forrás: igemellett.blog.hu

CSENDBEN VÁRAKOZVA

Advent 1. vasárnapjára

Ige: Máté 5, 5: „Boldogok a szelídek, mert ők örökségül bírják a földet.” Advent meghitt idején szeretnénk szelídebb, csendesebb világban élni. Ilyenkor jobban zavar a zaj, sért a keménység, hamarabb lelkünkig ér az emberi gonoszság. Ez, úgy tűnik, mindig időszerű vágy. A jézusi mondás háttérül sokszor emlegetik a 37. zsoltárt: „Ne bosszankodjál az elvetemültekre... Leselkedik a gonosz az igazra.” (1 és 32. vers) Jézus szavai és a zsoltáros háttér azt mondja: az élet két szálon futhat: hangos, haragos, törtető, gyilkos, pusztító úton – ez a „gonosz” vagy szelíd, alázatos, csendes, szerény – ez a „kegyes”. Csakhogy az a másik út gyakran felingerli a kegyeseket. Kérdezzük meg magunktól:

1, Én hogyan reagálok? Ez a boldogmondás ugyanis a reakciót állítja a középpontba. Nem az a szelídség, amikor nem zavar semmi, minden békés. Hanem az, amikor látom, hallom, érzem, szenvedem a gonosz -de nem török ki, mint a vulkán. Az acsarkodás, hőzöngés mindig kihívó, a szelídség lefegyverző.

2, Kicsoda tud ilyen lenni? Senki! Ez nem emberi alaptermészet. De szüntelen hitbéli törekvés, hogy „isteni természet részese” legyek, mert a szelídség, isteni, jézusi tulajdonság (Tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd és alázatos vagyok-Máté 11, 29). A szelídség a Lélek gyümölcse (Gal. 5, 22). Csak Istenben tudok szelíd lenni.

3, Milyen természet a szelídség? A világ szemében rossz, eredménytelen, „lúzerság”. Istennél: a nagyság, hatalmasság, királyság természete (Jön a te királyod szelíden- Máté 21,5) Az „örökös” nyugalma tükröződik benne: övé a föld. Nyugodt vagyok: Isten „rám iratta”, senki el nem veheti. Az „enyém” -tehát vigyázok rá. A „föld” -tehát nemcsak majd a mennyben, hanem már itt és most „boldog vagyok.” Uram, add, hogy szelíd lehessenek az adventi kavargásban!

Advent 2. vasárnapjára

Ige: Máté 5, 6: „Boldogok, akik éheznek és szomjúhozzák az igazságot, mert ők

megelégtetnek.”

Éhség, szomjúság: jaj, nehogy részem legyen benne az ünnepekben! Irány a bolt, tele a kamra, roskadozó az asztal... Pedig éhezni, szomjazni: nem baj! Az élet alapvető jelei. Annak a jelei, hogy valami nem teljes. Azt is jelezheti: a szervezet még él, még akar, még a jövő felé fordul. De azt is jelezheti: baj van! Valami hiányzik, valami kifogyott. Jézus szerint boldog, aki észreveszi: élete életjelet ad, vagy épp veszélyre figyelmeztet. Természetesen testi értelemben is. De lelkiileg is igaz! Vajon nem vagyok eltelve, nem szünt meg lelkem jelezni? Vagy nincs elegendő már abból, hogy éhezem, szomjazom valami lelki jóra, de nem találok meg?

1, Az éhes ember nem válogat -és ez baj is lehet. Lelkiileg is! Akinek a lelke éhez, vágyik valamire, sokszor abba a hibába esik, hogy ami a keze ügybe esik, válogatás nélkül behabzsolja. A lelkiileg üres ember olyan, mint a porzívó: mindent beszippant. Olyan lesz, mint a porzsák: minden összegyűlik benne válogatás nélkül. Egy kis hangulat, egy kis filozófia, egy kis misztika, egy kis keleti, egy kis divatos, egy kis keresztyén, egy kis energiabomba... Nem ilyen „porzsák” (szemetes!) a lelkem?

2, Aki megcsömörlött, az nem kíván enni, inni. Testileg ismerjük az érzést. Lelkiileg is van ilyen? Ilyen, amikor valaki el van telve önmagával. Nincs

szüksége senkire, közösségre, „lelki fröccsre”, önvizsgálatra. Vagy aki eltelt a hitével. Minden parancsolatot megtartottam, mindenből tizedet adtam, ismerem a Bibliát, gyakorlom a templomot - nekem újat nem tudnak mondani. De csömört kaphatunk a sok keserű csalódástól is. Annyi mindent megpróbáltam, annyi energia, pénz, idő ráment - és nem tudtam rendbe tenni a dolgomat. Nekem már ne mondjon senki semmit ilyesmiről!

3, A gyógyulás jele, ha a beteg enni kíván. Ha éhez és szomjúhoz a z igazságot. Ez jogi értelemben is érthető: a bírói munka, az igazság, jogosság igénye. Isten így ítél - működjön így a társadalom szintjén is. De érthető úgy is, mint Isten gondviselésének eszköze: az elnyomottak, nyomorultak, elesettek felé Isten igazsága és ezt meg is követeli a világtól (vö: Zsolt 82, 3: Nyomorultaknak és elnyomottaknak adjatok igazságot!) De érthető vallási-erkölcsi értelemben is: Isten szövetségéhez, rendjéhez hűségesen igazodni. Vagyis újra meg újra feltenni a kérdést: Hogyan éljek Isten akaratának megfelelően? Jézus szerint aki ezeket még „igényli”, aki ezekre vágyik, akinek a lelke ezek előtt még nem keményedett meg, az boldog.

Uram, add, hogy nyitott legyek feléd az adventben!

<p>Tisztelettel hívunk minden érdeklődőt könyvbemutatónkra, amelyet</p> <p>2018. december 11-én, kedden 17 órától tartunk</p> <p>a Pannonia Reformata Múzeumban</p> <p>Pápa, Fő út 6-8.</p> 	<p>Marilynne Robinson</p> <p>A gondolkodás szabadsága</p> <p>KÁLVINISTA TŰNŐDÉSEK</p> <p>című könyvét bemutatja:</p> <p>KÖNTÖS LÁSZLÓ főjegyző, gyűjteményi igazgató (Dunántúli Református Egyházkerület)</p> <p>és BARTA ZSOLT teológiai tanár (PRTA)</p> <p>Közreműködik:</p> <p>HALÁSZ BRIGITTA és a Pápai Református Egyházközség Séllyei István Énekkarának Kamarakórusa</p>
--	--

VÁRAKOZVA - CSENDBEN

Advent 3. vasárnapjára

Ige: Máté 5, 7: „Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.” Advent táján megnő az irgalmasság érzése. Jobban oda tudunk figyelni az elesettek, szegények felé, hamarabb tudunk adni, mint máskor. Jézus irgalmas samaritánusról szóló példázatában a hallgató, a szemlélő mondja ki, hogy aki segített, az irgalmas. Merthogy az irgalmatlan világban az irgalmasság jobban látszik, jobban „elűt” a megsokkottól, nagyobb az értéke, hangosabb beszéd (igehirdetés!) mindennél. Jézus a boldogmondásban az irgalmasságot nem szituációba helyezi, hanem hanem az isteni rendbe, az Isten országába. Az irgalmasság ott teljes, amikor az nem emberi jószág csupán, hanem Isten rendjébe illeszkedő élet. Mi az isteni rendbe illeszkedő irgalmasság?

1, Isten felém közelítése. Vagyis advent legdrágább evangéliuma. Másról sem szól az advent, mint arról, hogy akik kapcsolatba kerültek Istennel, azok egyértelműen vallják és megéneklék: Isten irgalmas! (Olvassuk el Mária, Erzsébet, Zakariás szavait a Lukács evangéliumában!) Az irgalmasság Isten „beköszöntése” a világba. *Már irgalmat találtam.*

2, Isten felé vonzódásom. Az irgalomra talátság megérzése, ahogyan a fázó ember ösztönösen arra felé húzódik, ahonnan érzi áradni a meleget. *Már tudom, hogy irgalmasságot kérhetek:* Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek. Uram, irgalmaz. Dávidnak Fia, könyörülj rajtam...

3, Istenről szóló igehirdetésünk. Az evangéliumban meggyógyult gadarai ördögösek az a Jézustól kapott feladata, hogy mondja el, miként könyörült rajta Isten És ő Jézusról beszélt. Jézusban Isten irgalmasságát hirdethetjük. *Már beszélhetek az irgalomról.*

4, Istentiszteletünk. Irgalmasságot kérek, és nem áldozatot, tanít Isten (Hóseás 6,6) Istennek a legkedvesebb, ha én is irgalmas vagyok másokkal. A samaritánusból kiáradt az irgalom (Luk. 10) A gonosz szolgába benne rekedt, ura (Isten) rá is kérdez: Nem kellett volna könyörölnöd? (Mt 18, 33) *Már én is irgalmas lehetek.*

5, A várakozásunk. Az irgalmas - irgalmat nyer. Az életünk azzal kezdő-

dött, hogy irgalmat kaptunk Istentől. És reménységünk, hogy az Isten irgalmasságával is végződik, és visz át az örökévalóságba: Jertek én Atyámnak áldottai...mert irgalmasok voltatok. (Mt 25, 31 sk.) *Már irgalmasságot várhatok.*

Uram, hadd legyek irgalmasságod esz- köze ebben az adventben!

Advent 4. vasárnapjára

Ige: Máté 5, 8: „Boldogok akiknek szívük tiszta: mert ők az Istent meglátják.” Karácsony kapujában imádságunk: „Nyílj meg, szívem, lásd meg jobban, ki fekszik itt e jászolban?” (316. dicséret 7. v.) Itt járunk karácsony lehetőségénél, az örök emberi vágnál: meglátni Istent. És az örök kételynél: Vajon meg lehet-e látni Istent? Az ige válaszol: lehet. De nem feltétel nélkül: csak tiszta szívvel.

1, Milyen a tiszta szív? Olyan, mint a tiszta vízű folyó, vagy a tisztára pucolt üveg. Átlátszó, áttetsző, látni a benne vagy mögött lévőket, semmi sincs takarásban. A tiszta szív olyan élet, amelyben nincs zavarosság, kiismerhetlenség, átláthatatlanság. Nincs benne semmi zavaró. Isten előtt is ilyen: nem két-színű, teljesen Isteneen függ, hite, imája őszinte, nincs más istene. Emberek előtt is ilyen. Úgy szól, úgy cselekszik, úgy él, aki valójában. Nem szégyelli, nem titkolja, komolyan veszi, hogy Istené. A felszín és a mély tisztasága jellemzi.

2, Kinek van ilyen tiszta szíve? Nem csak mi kérdezhetjük kétségek között, a Biblia is megkérdezi: „Ki mondhatná azt, megtisztítottam szívemet, tiszta vagyok az én bűnemtől?” (Péld. 20,9) A komoly hit számára ez valós kérdés. Más könnyen elintézi.

Aki komolyan veszi, megtalálja a választ is: „Tiszta szívem teremts bennem, ó Isten” (Zsolt 51, 12)-imádkozik Dávid. Vagyis: Tiszta szív létezik: Isten (újja)teremtő munkája nyomán. Ugyanakkor örök imatémánk is, állandó kérésünk, mint Dávid szavai mutatják.

3, Hogyan láthatom hát meg Istent? A tiszta szív nem arra szolgál, hogy engem lássanak, engem csodáljanak, elismerjenek. Hanem arra, hogy én lássak. Lássam meg Istent a mindennapokban. A természetben, a történelemben, a

napi rutinban (veletek vagyok...) Az ige mindig segít, rámutat. Aztán arra kell a tiszta szív, hogy lássam meg Istent az istentiszteletben. A 24. zsoltár az istentisztelet feltételül többek között a tiszta szívet teszi. Ugyanis zavaros lélekkel, zavaros szívvel még az istentiszteletben sem magától értetődő az Istennel való találkozás. És a tiszta szív kell „végül” is, amikor az utolsó időkben „meg fogjuk látni őt, amint van, és akiben megvan ez a reménység öiránta, az mind megtisztítja magát, miképpen ő is tiszta.” (Jak.3, 2-3) Tehát nem úgy van, hogy „hiszem, ha látom”, hanem így: ha nem hiszem, nem látom.

Uram, add, hogy tiszta szívvel lássalak még jobban ebben az ünnepben!

Gerecsei Zsolt

**ÁLDOTT KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET
ÉS
EREDMÉNYEKBE
GAZDAG,
BOLDOG
ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK A
HÉT HATÁR
OLVASÓINK!**

A Hét Határ szerkesztői